

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 2431/05
22.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića i Zorana Tatalovića, članova veća i savetnika Dragane Jevrić kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i dr., odlučujući o žalbi branioca optuženog AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu K. 137/04 od 14.4.2005.godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optuženog i branioca, dana 22.3.2006.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA a presuda Okružnog suda u Kragujevcu K. 137/04 od 14.4.2005.godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. KZ RS za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od dve godine i deset meseci i krivičnog dela bludne radnje iz člana 108. u vezi člana 103. KZ RS za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od četiri meseca pa je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 21.6.2004. do 21.7. 2004.godine. Optuženi je obavezan da na ime paušala plati iznos od 3.000 dinara a na ime troškova krivičnog postupka iznos od 39.000 dinara sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude. Prema optuženom je na osnovu člana 69. OKZ izrečena mera bezbednosti – oduzimanje predmeta – jednog noža sa crnim koricama dužine sečiva 9,5 cm. Oštećena BB i VV za ostvarenje imovinsko pravnog zahteva upućene su na parnicu.

Protiv te presude žalbu je izjavio branilac optuženog adv. AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava sa predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženi oslobodi od optužbe ili da se isto ukine i predmet vrati na ponovni postupak, kao i da zajedno sa optuženim bude obavešten o sednici drugostepenog veća.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž. 29/06 od 27.2.2006.godine predložio je da se po službenoj dužnosti preinači presuda u pogledu pravne ocene dela optuženog a da se u ostalom delu prvostepena presuda u svemu potvrdi i žalba branioca odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optuženog AA i branioca adv. AB, na kojoj je ispitao prvostepenu presudu, razmotrio ostale spise predmeta i po oceni žalbenih navoda našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP uvek pazi po službenoj dužnosti, pa ni bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP na koju žalba branioca ukazuje.

Suprotno navodima žalbe izreka pobijane presude razumljiva je i jasna i sadrži opis radnji iz koga proizilaze sva

bitna obeležja krivičnih dela za koje je optuženi oglašen krivim, u obrazloženju presude o svim činjenicama važnim za donošenje odluke dati su dovoljni, jasni i međusobno neprotivrečni razlozi a nesaglasnost između zapisnika i obrazloženja na koju žalba ukazuje ne postoji, pa se stoga neosnovano žalbom branioca prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

Činjenično stanje je u prvostepenoj presudi pravilno i potpuno utvrđeno pa su neosnovani žalbeni navodi kojima se to osporava.

Pobijajući prvostepenu presudu po tom osnovu branilac opširno ponavlja odbranu optuženog datu tokom postupka, da nije izvršio krivična dela koja su mu stavljena na teret, osporava ocenu izvedenih dokaza koju je prvostepeni sud dao u obrazloženju pobijane presude, posebno iskaze oštećenih, prepoznavanje optuženog koje su oštećene obavile u SUP-u i navodi da je presuda zasnovana na indicijama i pretpostavkama a da ne postoji ni jedan čvrst, siguran i nedvosmislen dokaz da je optuženi izvršio krivična dela za koja je oglašen krivim i osuđen.

Iznete žalbene navode Vrhovni sud ocenjuje neosnovanim iz sledećih razloga:

Pravilnom ocenom odbrane optuženog AA i svih dokaza provedenih tokom postupka, pravilno je prvostepeni sud utvrdio da je optuženi u vreme, na mestu i na način opisan u izreci i odgovarajućim delovima obrazloženja pobijane presude pretnjom da će neposredno napasti na život i telo oštećene BB, oštećenu prinudio na protiv prirodni blud, a na štetu oštećene VV izvršio bludnu radnju na način opisan u pobijanoj presudi.

Pravilno je prvostepeni sud činjenično utvrđenje temeljio pre svega na iskazima svedoka oštećenih BB i VV jer su isti jasni, ubedljivi, dosledni i potvrđeni zapisnicima o prepoznavanju lica sačinjenih u SUP-u u ____. Prilikom prepoznavanja lica oštećene su sa potpunom sigurnošću označile upravo optuženog AA kao izvršioca dela a istu sigurnost ispoljile su i na glavnom pretresu u prisustvu optuženog. U obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je izneo detaljnu sadržinu iskaza oštećenih i dao ocenu istih, pri čemu se posebno osvrnuo na neznatne nepreciznosti u iskazu oštećenih vezane za procenu visine i težine optuženog kao i boju njegovih očiju. S tim u vezi pravilno prvostepeni sud nije prihvatio odbranu optuženog AA da nije izvršio krivična dela za koja je oglašen krivim jer je takva njegova odbrana obesnažena iskazima svedoka oštećenih BB i VV, zapisnicima o prepoznavanju lica sačinjenih u SUP-u __ kao i iskazima svedoka GG i DD, čiji su iskazi potvrđeni pismenom dokumentacijom u spisima.

Takođe, na stranama 16, 17, 18, 19, prvostepeni sud je dao detaljnu ocenu iskaza svih ostalih saslušanih svedoka i izvedenih dokaza i detaljno naveo koje činjenice i iz kojih razloga je uzeo kao dokazane a na strani 20 i 21 prvi stav naveo detaljne razloge iz kojih je odbio predloge branioca optuženog za izvođenje novih dokaza, koje razloge i Vrhovni sud u svemu prihvata.

Vrhovni sud je cenio i ostale navode žalbe branioca koji se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka i utvrđeno činjenično stanje u kojima branilac iznosi svoje viđenje mogućnosti izvršenja krivičnih dela na način kako je to opisano u izreci pobijane presude, pa nalazi da su isti neosnovani i bez bitnog uticaja na drugačiji ishod ovog krivičnog postupka.

Prema tome, činjenično stanje, kako u pogledu činjenica koje čine bitna obeležja krivičnih dela u pitanju tako i u pogledu onih koje se tiču psihičkog odnosa optuženog prema učinjenim delima, pravilno je i potpuno utvrđeno a kvalifikacijom protivpravne delatnosti optuženog po članu 110. stav 1. KZ RS i 108. u vezi člana 103. KZ RS, krivični zakon je pravilno primenjen o čemu je prvostepeni sud u pobijanoj presudi dao jasne, iscrpne i uverljive razloge koje i Vrhovni sud u svemu prihvata.

Kako je 1.1.2006.godine stupio na snagu Krivični zakonik, Vrhovni sud je, imajući u vidu odredbu člana 5. stav 2. tog Zakonika, našao da je u konkretnom slučaju Krivični zakon Republike Srbije koji je važio u vreme izvršenja predmetnih krivičnih dela blaži za optuženog. Naime, u Krivičnom zakoniku nije propisano kao krivično delo protivprirodni blud iz člana 110. KZ RS, međutim, radnje optuženog opisane u tački 1 pobijane presude po svom opisu sadrže sva bitna obeležja krivičnog dela silovanje iz člana 178. stav 1. Krivičnog zakonika (prinuda drugog na obljudu ili sa njom izjednačeni čin), pa imajući u vidu propisane kazne za krivična dela iz člana 178. stav 1. Krivičnog zakonika i 110. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, u konkretnom slučaju po optuženog je blaži Krivični zakon Republike Srbije koji je važio u vreme izvršenja dela. Kada je reč o krivičnom delu opisanom u tački

2 izreke pobijane presude u novom Krivičnom zakoniku krivično delo bludne radnje više ne postoji pod tim nazivom već kao krivično delo nedozvoljene polne radnje iz člana 182. stav 1. u vezi člana 178. stav 1. Krivičnog zakonika. To krivično delo je po visini i vrsti zaprećene kazne blaže od krivičnog dela bludne radnje iz člana 108. KZ RS, međutim, kako, po nalaženju Vrhovnog suda u konkretnom slučaju imajući u vidu sve okolnosti događaja ne dolazi u obzir primena novčane kazne, a predviđena kazna zatvora je ista kao i ona koja je bila predviđena zakonom važećim u vreme izvršenja dela, to i u odnosu na delo opisano u tački 2 treba primeniti zakon koji je važio u vreme izvršenja dela.

Ispitujući, u smislu člana 383. ZKP, prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti u smislu člana 41. OKZ koje utiču da kazna bude manja ili veća, kojim okolnostima je dao adekvatan značaj i po utvrđivanju pojedinačnih kazni za krivična dela iz člana 110. stav 1. i 108. u vezi člana 103. KZ RS, pravilno optuženog AA osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine sa uračunavanjem vremena provedenog u pritvoru. Po oceni Vrhovnog suda tako odmerena kazna srazmerna je težini i stepenu društvene opasnosti izvršenih krivičnih dela kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog i nužna je za postizanje svrhe kažnjavanja predviđene odredbom člana 33. OKZ.

Odluka o meri bezbednosti oduzimanja predmeta doneta je pravilnom primenom odredbe člana 69. OKZ, pa se njena zakonitost i opravdanost izricanja ne dovode u pitanje.

Iz iznetih razloga, na osnovu člana 388. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Predsednik veća

sudija,

Dragomir Milojević, s.r.

Zapisničar,

Dragana Jevrić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SR